

De bijzondere rechtspleging in Indië heeft haar werk nagenoeg voltooid. De Temporaire Krijgsraad die het langste doorwerkte: die te Batavia, had in maart '49 in alle voorgelegde zaken vonnis gewezen maar niet aan al die vonnissen werd het fiat executie verleend. Er waren er vijf die door de hoogste autoriteit van West-Java (toen de gouverneur van Batavia en Ommelanden) niet werden goedgekeurd omdat hij de opgelegde straffen te laag achtte dan wel zich met de vrijspraak waartoe was geconcludeerd, niet kon verenigen. De gouverneur drong er vervolgens bij de krijgsraad op aan, de vonnissen te verzwaren – dat werd geweigerd. Vervolgens legde de Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon twee van de vijf zaken aan het Hoog Militair Gerechtshof voor maar dat hof was er, toen de datum van de soevereiniteitsoverdracht naderde, nog niet aan toegekomen. Die twee zaken hadden betrekking op drie hoge Japanse officieren van wie er één tenslotte op Java commandant was geweest van de instantie waaronder alle krijgsgevangenen- en geïnterneerden-kampen ressorteerden, een tweede, commandant van het hoofdkantoor krijgsgevangenen- en geïnterneerdenkampen te Batavia, diens directe ondergeschikte en de derde, een generaal, regionaal commandant van Midden-Java in de tijd waarin zich de Semarangse dwangprostitutie had voorgedaan. Tegen alle drie was de doodstraf geëist maar de krijgsraad was na zorgvuldig onderzoek tot de conclusie gekomen dat twee van de drie niet in zulk een mate weet hadden gehad van wat zich onder hun formele verantwoordelijkheid had afgespeeld, dat de doodstraf verantwoord was – langdurige gevangenisstraffen waren voldoende geacht, alleen de commandant van het hoofdkantoor krijgsgevangenen- en geïnterneerdenkampen was ter dood veroordeeld.¹

Tot de drie andere zaken behoorden die van generaal Imamoera, de eerste Japanse opperbevelhebber op Java, en zijn chef-staf, generaal Okazaki, alsmede die tegen Okazaki's opvolger, generaal Jamamoto.

Aan Imamoera en Okazaki waren oorlogsmisdrijven ten laste gelegd, die tijdens het grote offensief in de archipel door verscheidene Japanse eenheden waren bedreven, waaronder de Sjoji-brigade welke op de dag van de landing der Japanse troepen op Java het vliegveld Kalidjati had veroverd. Diegenen die die oorlogsmisdaden hadden gepleegd, waren al eerder veroordeeld² – in hoeverre nu waren Imamoera en Okazaki er verantwoordelijk voor? Het eerder genoemde artikel 9 had superieuren

¹ Of het doodvonnis is uitgevoerd, is niet bekend. ² Kolonel Sjoji was ter dood veroordeeld – hij kreeg gratie van de Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon. Zijn doodstraf werd in tien jaar gevangenisstraf omgezet.